

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad nenumačiusi išorinių avarinių planų parengimo visiems objektams, kuriems tokie planai reikalaujami, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos direktyvos 96/82/EB ⁽¹⁾ dėl didelių, su pavojingomis medžiagomis susijusių avarijų pavojaus kontrolės, iš dalies pakeistos Direktyva 2003/105/EB ⁽²⁾, 11 straipsnio 1 dalies c punktą.
- Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Seveso II direktyva siekiama išvengti su tam tikromis pavojingomis medžiagomis susijusių didelių avarijų ir riboti jų padarinius žmonėms bei aplinkai. Akivaizdu, kad išorinių avarinių planų parengimas yra pagrindinė šios direktyvos nuostata: tai sudaro galimybę avarijos atveju imtis skubių priemonių siekiant apriboti jos padarinius.

Remiantis nuoroda į direktyvos 9 straipsnį ir nuoroda direktyvos 2 straipsnyje, 11 straipsnis taikomas visiems objektams, objektams, kuriuose esamų medžiagų kiekiai prilygsta ar viršija I priedo 1 ir 2 dalių 3 skiltyje nurodytus kiekius.

Italijos valdžios institucijų pateikti duomenys patvirtina, kad ne visi objektai, kurie turėtų turėti išorinius avarinius planus, tokius planus išties turi.

⁽¹⁾ OL L 10, p. 13.
⁽²⁾ OL L 345, p. 97.

2008 m. gegužės 28 d. Østre Landsret (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Dansk Transport og Logistik prieš Skatteministeriet

(Byla C-230/08)

(2008/C 197/24)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Østre Landsret

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Dansk Transport og Logistik

Atsakovė: Skatteministeriet

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Muitinės kodekso ⁽¹⁾ 233 straipsnio d punkte vartojamas žodžių junginys „sulaikomos <...> ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos“ turi būti aiškinamas taip, kad ši nuostata taikoma tais atvejais, kai pagal Mokesčių įstatymo 83 straipsnio 1 dalį dėl neteisėto importo sulaikytas prekes tuo pat metu ar vėliau muitinė sunaikina neišleidusi jų iš savo žinios?
2. Ar Direktyva dėl bendrosios tvarkos ⁽²⁾ turi būti aiškinama taip, kad neteisėtai importuotoms prekėms, kurios konfiskuojamos jas importuojant ir tuo pat metu ar vėliau sunaikinamos, taikoma „muitinės procedūra“ ir kad dėl to akcizo mokestis neatsirado arba išnyko (žr. Direktyvos dėl bendrosios tvarkos 5 straipsnio 2 dalį ir 6 straipsnio 1 dalies c punktą, skaitomus kartu su Muitinės kodekso 84 straipsnio 1 dalies a punktu ir 98 straipsniu bei Įgyvendinimo nuostatų ⁽³⁾ 876a straipsniu)? Ar atsakymui į klausimą turi reikšmės tai, ar dėl neteisėto importo atsiradusi skola muitinei išnyko pagal Muitinės kodekso 233 straipsnio d punktą?
3. Ar Šeštoji direktyva ⁽⁴⁾ turi būti aiškinama taip, kad neteisėtai importuotoms prekėms, kurias institucijos konfiskavo jas importuojant ir tuo pat metu ar vėliau sunaikino, taikytina „muitinio sandėliavimo procedūra“ ir kad dėl to neatsirado arba išnyko PVM skola (žr. Šeštosios direktyvos 7 straipsnio 3 dalį, 10 straipsnio 3 dalį ir 16 straipsnio 1 dalies B punkto c papunktį bei Įgyvendinimo nuostatų 876a straipsnį)? Ar atsakymui į klausimą turi reikšmės tai, ar dėl neteisėto importo atsiradusi skola muitinei išnyko pagal Muitinės kodekso 233 straipsnio d punktą?
4. Ar Muitinės kodeksas, Įgyvendinimo nuostatos ir Šeštoji direktyva turi būti aiškinami taip, kad valstybės narės, kurioje vykdoma TIR operaciją aptiktas neteisėtas importas, muitinė turi kompetencijos rinkti muitos mokestį, akcizo mokestį ir PVM už operaciją, jei kitos valstybės narės, kurioje buvo įvykdytas neteisėtas importas į Bendriją, institucijos neaptiko pažeidimo ir dėl to krovinio neapmokestino muitos mokesčiu,

akcizo mokesčiu ir PVM (žr. Muitinės kodekso 215 straipsnį, skaitomą kartu su jo 217 straipsniu, tuo metu galiojusį įgyvendinimo nuostatų 454 straipsnio 2 ir 3 dalis bei Šeštosios direktyvos 7 straipsnį)?

- (¹) 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92 nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992 m. spalio 19 d., p. 1).
 (²) 1992 m. vasario 25 d. Europos Tarybos direktyva 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais, ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole (OL L 76, 1992 m. kovo 23 d.).
 (³) 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993 m. spalio 11 d., p. 1).
 (⁴) 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977 m. birželio 13 d., p. 1).

2008 m. birželio 2 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką*

(Byla C-241/08)

(2008/C 197/25)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Recchia ir J.-B. Laignelot

Atsakovė: Prancūzijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, reikalingų 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (¹) 6 straipsnio 2 ir 3 dalims įgyvendinti, Prancūzijos Respublika neįvykdė išpareigojimų pagal šią direktyvą.

— Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama savo ieškinį Komisija nurodo du pagrindus, susijusius atitinkamai Direktyvos 92/43/EEB (toliau — Natūralių buveinių direktyva) 6 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimais.

Savo pirmuoju pagrindu ieškovė teigia, kad Natūralių buveinių direktyvos 6 straipsnio 2 dalis aiškiai draudžia natūralių buveinių pablogėjimą. Todėl sąvokos „reikšmingi poveikiai“ nustatymas nacionalinėje teisėje, kad būtų apribotas minėtos nuostatos taikymas tam tikroms žmonių veikloms, nėra pagrįstas. Be to, nacionalinis teisės aktų leidėjas negali kategoriškai nustatyti, kad tam tikros veikos, kaip antai medžioklė arba žvejyba, „netrikdo“ „Natura 2000“ teritorijų, net jei tokia veikla vykdoma laikinai arba vadovaujantis galiojančiais nacionalinės teisės aktais.

Antruoju pagrindu Komisija visų pirma teigia, kad pagal Natūralių buveinių direktyvos 6 straipsnio 3 dalies nuostatą reikalaujama bet kokiems planams ir projektams, tiesiogiai nesusijusiems arba nebūtinai teritorijos tvarkymui, atlikti atitinkamą įvertinimą, išskyrus griežtai apibrėžtus atvejus. Atsakovės teisės aktai kelia problemą Bendrijos teisės požiūriu, nes jie sistemingai atleidžia nuo poveikių aplinkai vertinimo procedūros „Natura 2000“ sutartyje numatytus darbus, veiklos ar žemėnaudos planus.

Komisija taip pat teigia, kad Prancūzijos teisėje egzistuoja projektai, kuriems nereikia gauti nei leidimo, nei administracinio patvirtinimo, ir kuriems iš esmės netaikoma vertinimo procedūra. Tačiau tam tikri šie projektai galėti turėti reikšmingus poveikius „Natura 2000“ teritorijoms atsižvelgiant į rūšių apsaugos tikslus.

Komisijos teigimu, nacionalinės teisės aktai turėtų aiškiai įpareigoti peticijos pareiškėjus numatyti alternatyvius sprendimus, jei tokios teritorijos tvarkymo projekto ar plano poveikiai būtų įvertinti neigiamai.

(¹) OL L 206, p. 7.

2008 m. birželio 12 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Bendrijų Komisija prieš Maltos Respubliką*

(Byla C-252/08)

(2008/C 197/26)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama L. Flynn ir A. Alcover San Pedro

Atsakovė: Maltos Respublika